

מ"ת 31495/11/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד מצארווה, א ע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 31495-11-16 מדינת ישראל נ' מצארווה (עצור בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבה	1. מוחמד מצארווה (עצור בפיקוח) 2. א ע

החלטה (בעניינו של משיב 2)

לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המשיב.

רקע

1. כנגד המשיב - קטין, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הצתה, לפי סעיף 448 ו- 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בין המשיב 1 למתלונן קיימת הכרות קודמת על רקע יחסי עבודה, במסגרתם העסיק המתלונן את משיב 1 כקבלן משנה בעבודות גינון עבור עיריית לוד. ביום 4.11.16, נסעו המשיבים ואחר לפגישה עם המתלונן, על מנת להסדיר את שכר עבודתו של המשיב 1. עם הגעתם למקום, נכנס המשיב 1 למשרדו של המתלונן בעוד שהמשיב והאחר המתנינו ברכב. במהלך הפגישה, מסר המתלונן למשיב 1 סכום כסף שלא היה לשביעות רצונו. המשיב 1 טען כי לא קיבל את מלא הסכום המגיע לו ומסר למתלונן כי - "**אם אתם לא יודעים בטוב אז אנחנו נעשה ברע**" ועזב את המקום.

מיד לאחר מכן, נסעו המשיבים והאחר ללוד ובמהלך הנסיעה קשרו קשר לבצע הצתה במכולה השייכת למתלונן. בהוראת המשיב 1, קשרו המשיב והאחר חבל למנעול דלת המכולה. את קצהו השני קשרו לרכב ומיד לאחר מכן - נסע המשיב 1 ברכב במהירות קדימה ודלת המכולה נפרצה. אז, נכנס המשיב למכולה עם מיכל דלק, שפך את תכולתו בתוכה והצית בה אש. כתוצאה מכך, נשמע קול פיצוץ חזק ואש פשטה במכולה ובתכולתה. המשיב נכווה בפניו ובידו הימנית ויצא בריצה מהמכולה, אז נמלטו המשיבים והאחר מהמקום. כתוצאה מהשריפה, נגרם נזק למכולה ולציוד של חברת הגינון.

בסמוך לאחר מכן, נסעו המשיבים והאחר לטייבה על מנת שהמשיב יקבל טיפול רפואי במרפאה והופנו לבית החולים, אך המשיב 1 קרע את ההפניה ואמר "**שלא תבוא משטרה ויעשו בעיות**". בהמשך, הפציר המשיב 1 במשיב שלא יספר על ההתרחשויות למשפחתו.

3. ביום 10.11.16, שוחרר המשיב בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית בבית אמו שבטייבה, הפקדה כספית וערבות צד ג'. בדיון שהתקיים בעניינו של המשיב ביום 9.1.17, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו.
4. בהחלטת בית המשפט מיום 9.1.17, הובאה התייחסות לתסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב וצוין כי הוא מפר את תנאי שחרורו ללא גבולות, תוקף את אמו מילולית ומזלזל בה, בעוד שהיא אינה מצליחה להציב לו גבולות. בית המשפט הוסיף והתייחס לניסיונות לשלב את המשיב בחלופת מעצר חוץ ביתית והורה על עריכת תסקיר מידי בנושא זה. כן צוינה תמיהה נוכח אי נקיטת פעולות מתבקשות, לאורן של הטענות בדבר הפרת תנאי המעצר והיעדר חלופת מעצר חוץ ביתית קונקרטית. סופו של יום, הניסיונות לשלב את המשיב בחלופת מעצר חוץ ביתית לא צלחו.
5. בדיון שהתקיים ביום 6.3.17, התיר בית המשפט למשיב לצאת את כתובת מעצר הבית בפיקוח צמוד ולמשך שלוש שעות בכל יום, למשך 30 ימים. זאת, על מנת לאפשר לו לאתר מקום עבודה.
6. כעת, עותר המשיב לביטול כלל התנאים המגבילים החלים עליו ולמצער, להותירו במעצר בית לילי בלבד. זאת, על מנת לאפשר לו לעבוד ולסייע בכלכלת משפחתו, אך מבלי שעלה בידו למצוא מסגרת תעסוקתית קונקרטית שניתן להעמיד לבחינה. התבקש תסקיר שירות המבחן שממנו עולה, כי המשיב שומר על תנאי שחרורו באופן חלקי, נמנע מלהגיע לקבוצה טיפולית שנקבעה לו, אך חל שיפור ביחסיו עם אמו ובדיקות שמסר נמצאו נקיות מסמים. שירות המבחן התרשם כי המשיב מפתח אחריות ואכפתיות לעזרה בכלכלת משפחתו ומגלה מוטיבציה רבה לעבודה, אך מתקשה למצוא מסגרת תעסוקתית בפיקוח. שירות המבחן ממליץ לאפשר למשיב לצאת מכתובת מעצר הבית לצרכי עבודה, בין השעות 06:00 עד 17:00 וללא פיקוח.
7. בדיון שהתקיים מלפני ביום 4.6.17, הוריתי על עריכת תסקיר מעצר נוסף בעניינו של המשיב, שישקף הערכה עדכנית של מסוכנותו. שירות המבחן ציין כי התרשם שמסוכנותו של המשיב פחתה ברמה ניכרת וכי יציאה לעבודה עשויה להוות תחילתו של תהליך שיקומי ובאמצעותה ניתן יהיה לבחון את תפקודו בזמן אמת. שירות המבחן שב והמליץ על יציאת המשיב לעבודה.

תמצית טענות הצדדים

8. המשיב טוען כי בשלה העת להורות על הסרת התנאים המגבילים החלים עליו. המשיב מדגיש את משך הזמן שבו שהה בתנאים אלו, את היותו קטין במועד ביצוע העבירה, את העובדה כי הסכסוך שבמוקד העבירה אינו קשור אליו ונסיבות המעשה אינן מלמדות על אופי רע ומועד, או על דפוסים עברייניים ואת היותו נעדר עבר פלילי. המשיב הוסיף וטען, כי לא הפר את התנאים המגבילים שבהם שהה עד כה ולשיטתו, נתונים אלו מטים את הכף לטובת הסרת התנאים המגבילים. כן טוען המשיב כי הוא משתף פעולה עם שירות המבחן, משתדל לסלול לעצמו דרך חיים תקינה ומגלה מוטיבציה לטיפול ולשיקום. ב"כ המשיב סבור כי יציאת המשיב לעבודה תסייע בשיקומו, אך מובהר כי מאמציו למציאת עבודה בפיקוח לא צלחו ואין בנמצא מפקחים שביכולתם לשהות במחיצתו במסגרת העבודה. במהלך הדיון, ציין הסנגור כי אין בנמצא אף מסגרת עבודה קונקרטית.
9. המשיבה טוענת, מנגד, כי יש לדחות את הבקשה. המשיבה מדגישה כי המשיב הפר את תנאי שחרורו ובשל כך אף הוגש כתב אישום כנגדו. כן מדגישה המשיבה את העובדה שהמשיב אינו מגיע לקבוצה הטיפולית שאליה הוזמן על ידי שירות המבחן. המשיבה מפנה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, מהן נלמד כי בוצעו

במסגרת עבודתו עם המשיב 1 ולכן, לגישתה, לא ניתן לאפשר לו לעבוד ללא פיקוח. המשיבה סבורה כי לא ניתן להורות על ביטול כלל התנאים המגבילים, מבלי שיש בנמצא מסגרת תעסוקתית קונקרטית שבה ישהה המשיב.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה, בטענות הצדדים ובתסקירי שירות המבחן ולאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בענייניו של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה, כמתכונתה, להידחות. שוכנעתי כי בהיעדר מסגרת תעסוקה בנמצא, המסוכנות הנשקפת מהמשיב אינה ברמה כזו שתצדיק את הסרת התנאים המגבילים, או הפחתתם לכדי מעצר בית לילי בלבד. לצד זאת, סבורני כי ראוי לאפשר למשיב להמשיך ולתור אחר מסגרת תעסוקתית ואף לשהות בגדר התאווורות מחוץ לכתובת מעצר הבית במשך פרק זמן מצומצם של 3 שעות מדי יום, ללא פיקוח ולמשך תקופה קצובה.

11. מסוכנותו של המשיב נלמדת מנסיבות המעשה והעושה בעניינו. אשר לנסיבות המעשה, למשיב מיוחסת עבירה של הצתה, אשר בוצעה על רקע של סכסוך עסקי בין המשיב 1 לבין המתלונן. כתוצאה מההצתה נגרם נזק משמעותי לרכוש. ראוי לציין, כי עבירת ההצתה היא מן החמורות שבעבירות, שכן **"יודע אתה תחילתה ואין אתה יודע את סופה, ומי שמתיר לעצמו לסכן בדרך זו רכוש וחיים... עשוי להוסיף, לסכן את זולתו גם בנסיבות אחרות"** (ר' בש"פ 6526/02 **אלענמי נ' מדינת ישראל** (30.7.02)). אשר לנסיבות העושה, עיון בתסקירו העדכני של שירות המבחן, מלמד כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה בשיעור ניכר וכי חל בו שינוי חיובי. שירות המבחן הוסיף וציין, כי המשיב נוטל אחריות למעשים המיוחסים לו, מבין שתהליך קבלת החלטותיו שגוי והחליט לשקם את אורח חייו. עם זאת, עיון בהחלטות קודמות בעניינו של המשיב, מלמד כי נרשמו לחובתו הפרות של תנאי המעצר אשר הושגו עליו ואף הוגש כנגדו כתב אישום בגין איזו מהפרות אלו.

12. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי בהיעדר מסגרת ידועה מראש של עבודה שבה יבקש המשיב להשתלב, לא ניתן לשקול את הסרת התנאים המגבילים החלים עליו, אף לא בשעות היום בלבד. למותר לציין, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, כי לא מן הנמנע שכל שתוגש בקשה ליציאתו של המשיב לעבודה קונקרטית, היא תישקל בחיוב, לאור המלצות שירות המבחן בעניינו. סבורני כי בשלב זה, טרם בשלה העת להתיר למשיב לשהות מחוץ לכתובת מעצר הבית למשך פרקי זמן ארוכים כאלו שהתבקשו, ללא מסגרת ברורה ומגובשת.

13. עם זאת, לאור התרשמות שירות המבחן בדבר התקדמותו החיובית של המשיב והשיפור שחל במודעותו לאופן קבלת החלטותיו ולאור העובדה כי עסקינן בקטין, סבורני כי ראוי להושיט לו יד ולהוסיף ולהקל במידת מה בתנאים הקיימים כיום, גם על מנת לאפשר לו להמשיך ולתור אחר מסגרת תעסוקתית שתסייע בשיקומו ובפרנסתו וגם לשם התאווורות.

14. לפיכך, אני מתיר למשיב לצאת ממעצר הבית בהיקף שנקבע בהחלטתי מיום 6.3.17, קרי - בימים א' ג' ו- ה' בשבוע בין השעות 09:00 עד 12:00 ובימים ב' ו- ד' בין השעות 16:00 עד 19:00.

כצעד בונה אמון, לאור התרשמות שירות המבחן ועל מנת שניתן יהיה לבחון את מידת התקדמותו של המשיב ואת האמון שיש לייחס לו, אני מתיר לו לצאת ממעצר הבית במועדים המפורטים לעיל, ללא פיקוח וזאת עד לדיון המעקבי שייקבע בסמוך.

דיון מעקבי בעניינו של המשיב נקבע ליום 13.7.17 בשעה 09:00, בחסות תסקיר עדכני מאת שירות המבחן לנוער.

יתרת התנאים המגבילים החלים על המשיב - בעינה.

המזכירות תעביר העתק מהחלטתי זו לידיעת שירות המבחן לנוער.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ז, 15 יוני 2017, במעמד הצדדים.